

השבת של רבי נחמן מברסלב

נְשָׂא

ונקתה ונזרעה זרע...

כי עומר שעורים, הוא בחינת בושה ושפיכות דמים, שאנו מקבלין עלינו כדי לזכות לתשובה, להכניע הדם שבחלל השמאלי על ידי זה וכו' כנ"ל.

כי עומר שעורים, הוא בחינת מנחת קנאות של הסוטה, שצריכה לסבול בושה גדולה, על חטא ההסתרה; ובה היא נבדקת.

ועיקר תיקונה, הוא שבאם באמת נטמאה, תאמר האמת לפני הכהן, ואז יכפר עוונה על ידי הווידוי והבושה, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, שאומרים לה תוכחה הרבה, שתתוודה ולא ימחה שם שמים על המים.

ואם לא נטמאה וטהורה היא, אזי הוא לה לטובה, כמו שכתוב: **ונקתה ונזרעה זרע**. כמו שאמרו רבותינו ז"ל. כי, אפילו אם לא נטמאה, צריכה כפרה על ההסתרה, אבל זאת הבושה בעצמה מכפרת עליה ונתהפך לה לטובה, שאם היתה יולדת בצער יולדת ברוח וכו', כמו שאמרו רבותינו ז"ל.

אבל, אם נטמאה ולא רצתה להתוודות ולהודות על האמת, אזי: **וצבתה בטנה ונפלה ירכה וכו'**.

וכמו כן, נבדקין כלל ישראל, על ידי העומר שעורים, שהוא בחינת מנחת קנאות, כמו שאיתא בזהר: **ואיהו בדיקו דאשת חיל** - שהם כנסת ישראל, היינו שאז צריכין להתחיל להכין עצמו, כל אחד ואחד, לקבלת התורה.

והעיקר, הוא קיום התורה, כי התורה כבר קבלנו על ידי משה רבינו, אך בכל שנה ושנה, צריכין להכין את עצמו מחדש ולזכות לקבל על עצמו **קיום התורה**, דהיינו לזכות לתשובה על העבר, ולקבל על עצמו מעתה לקיים את כל דברי התורה הזאת.

ועיקר דרך התשובה, הוא על ידי בושה ושפיכות דמים, שישמע בזיונו וישתוק, ומכל שכן כשמבזין אותו ושופכין דמו בשביל שרוצה להתקרב אל האמת. ואם אין לו בזיונות ושפיכות דמים מאחרים, צריך לבזות את עצמו ולשפך את דמו בעצמו, ולהתבייש בעצמו על מעשיו, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל: **כל העובר עברה ומתבייש בה מוחלין לו על כל עוונותיו**; כי הבושה עיקר התשובה.

וזה בחינת עומר שעורים, שהוא מנחת סוטה, שהוא מאכל בהמה, שאנו מביישיין עצמנו בעצמנו, כי אנו מודים ומתוודים שאנחנו דומים עתה כבהמה, מאחר שעדיין לא נטהרנו מזהמת מצרים. וזאת הבושה, שאנו ממשיכין עלינו, על ידי העומר שעורים, זה עיקר תיקוננו כנ"ל, כי עיקר התיקון על ידי הבושה.

וזה נבדקין ישראל: שמי שאינו נקי באמת וקלקל מעשיו, אבל על כל פנים הוא מודה על האמת ומתבייש בעצמו על מעשיו, ומשתדל להתקרב לאנשי אמת שיכולין להאיר בו בחינת נקדה העליונה וכו' כנ"ל, נתתקן על ידי זה וכנ"ל; מכל שכן, מי שהוא טהור, ואף על פי כן, הוא

מתבייש בעצמו על שאין טהרתו בתכלית השלמות, או על קצר השגתו וכו' כנ"ל, הוא זוכה על ידי הבושה לבחינת **תשובה על תשובה**, כל אחד לפי בחינתו וכנ"ל.

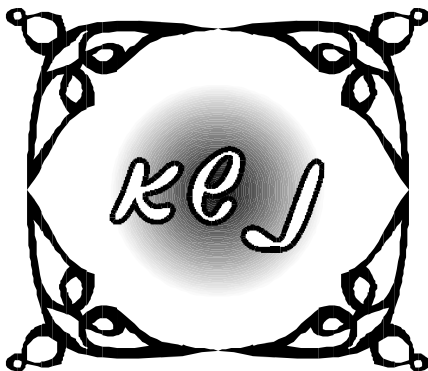
אבל, מי שהוא טמא באמת, ולא די שאינו מתבייש בעצמו על מעשיו הרעים והמגננים מאד, אף גם הוא רודף ומבייש אנשי אמת ושופך דם כמים בחינם, הוא נבדק על ידי מצוות עומר שעורים, **ויפול באין סומך**, כמו הסוטה הטמאה ממש. ויקים בו: **וצבתה בטנה ונפלה ירכה והיתה לאלה בקרב עמה**.

וזה שכתב אדוננו מורנו ורבונו זכרונו לברכה, בספר הא"ב (ספר המידות), שבספירת העומר יכולין להכניע את המסור ולהפילו מאגרא רמא לבירא עמיקתא והסימן לעמר ראשי תבות מ'אגרא ר'מא ל'בירא ע'מיקתא, היינו כנ"ל.

כי המסור והרודף את ישראל, בפרט כשרודף את הכשרים שבישראל, וכל שנאתו ורדיפתו [אותם] על שהם אווזים בקדשת ישראל, וחותרים לצאת מהבלי עולם הזה, מדרכי ההמון, ומשתדלים להתקרב לנקדת האמת, על כן על ידי ספירת העומר, יהיה לו מפלה גדולה אז, על ידי העומר שעורים, שהוא מנחת סוטה שנבדקת על ידי זה וכו' וכנ"ל.

ועל כן, ביום הנפת העומר, הייתה מפלה גדולה לכמה רשעים שרדפו את ישראל, כי המן נתלה אז, וכן סנחריב וכו', שנפלו אז, היינו כנ"ל.

(הלכות ברכת הפירות - הלכה ה', ט"ז)

סיפור

פעם אחת, בליל מוצאי שבת קודש, דבר עמו (עם ר' נתן ז"ל) אדמו"ר זצ"ל **ממערות אליהו**, שהיה שם בעת היותו בארץ ישראל; ואמר לו רבינו ז"ל אז בתוך דבריו הקדושים: האב איך מיר אויס גימאלט אט דא איז געשטאנען אליהו און האט גיהאט התבודדות [צירתי לעצמי, הנה פה עמד אליהו והיתה לו התבודדות].

וכשאדמו"ר זצ"ל אמר לו זאת, נתעורר ונתחדש מאד מזה, כי הזכיר את עצמו: **הלא גם אליהו היה בן אדם בזה העולם והיה לו התבודדות ועל ידי זה זכה למדרגה כזו שלא טעם טעם מיתה וכו'**; כי הבין מדבריו הקדושים, שגם אליהו לא זכה למדרגה כי אם על ידי זה, כי כל הצדיקים הגדולים לא באו למדרגתם כי אם על ידי זה - וכמובא בדבריו הקדושים במקום אחר [לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ק'].
(כוכבי אור - אנשי מוהר"ן, כ"ג)

מכתב

כל עוד נפשך בך, כל זמן שהנשמה בקרבך, אתה מחוייב להאיר ולהודיע גודל מעלת אמיתת הצדיק האמת, לכל בני ישראל, עד אשר יתחמם לבם בחמימות והתלהבות גדול, לשוב לה' יתברך באמת, ולהלהיב ולחמם לבב ישראל

לכרוז וצו חרות ר' ישראל בער אדמו"ר אייזיק שלמה זצ"ל

**אם אתה
מאמין שיכולים
לקבל,
תאמין שיכולים
לתקן...**

בתבערת אש הקודש
שלו...

השואב אדיים
ואוירים מחכמת הצדיק,
החכם האמת, אשר
מסוף העולם ועד סופו,
לא קם כמוהו, כדי לרוות
צימאון נפשו העדינה,
וחותר בעצות ותחבולות
רבות שכל בני העולם
ישאבו מאדיים אלו, שישאבו מאדיים אלו כל בני ישראל,
המתגוללים בראש כל חוצות, ומושלכים בזוהמת הרוח
שטות וטעות של המינות ואמונות כוזביות של שקר והבל
המתגבר, שהם בחינת מימי המבול המתגברים להחריב את
העולם.

עיקר הרפואה וההצלה מזהמתם, הוא רק על ידי
הצדיק האמת, הפסוק הזה שהוציא בחכמה מפיו ולבו
החם בחמימות והתלהבות גדול, עשה רושם ורעש בכל
העולמות: **ילכו איש בשם אלהיו, ואנחנו נלך בשם ה'**
אלקינו לעולם ועד...

התבשרתי בשורה טובה, זמן חרותינו היום... זכיתי
להתבשר, וכי אשר קיימת המצוות של חג הפסח הקדוש
בכשרות ודיצות, וכן היית ביחד עם ר'
שלום נחמן בבית הכנסת הנחמד; ה'
ירחם עליך ויושיעך, שתזכה לידע מכוחך
הגדול לאין שיעור, שיש לך כוח להתעורר
ולהתגבר מעתה, לקיים כל התורה
והמצוות באמת ובאמונה שלימה, כראוי
לאיש ישראלי...

המשתוקק ומתגעגע אחר הבעטליר
הנורא בעל כתפיים רחבות, הלוחם
מלחמותינו ונושא אותנו מכל מקומותינו,
לברינת למעלה מן המקום...

אשריך שקשרת את לבך להצדיק, וניצלת מאבי אבות
הטומאה של המינות ואמונות כוזביות של השקרנים ועזי
פנים, הרודפים אחר כבוד וגאווה, ולוחמים בעזות מצח
להרחיק ולהפריד את ישראל ממקור ושורש חיותם, שהוא
הצדיק הרועה האמתי, שמקבץ נדחי ישראל ומקרבם לה'
יתברך, שעל ידי זה הם גורמים כל הכפירות והצרות
שבעולם שבא על ישראל, ומעכבים את הגאולה...

(מספר אָבִי הַנַּחֵל ב"י - מכתב קס"ה)

חיי מוהר"ן

שמעתי מפי הרב רבי נתן ז"ל, שאחר שאמר רבינו,
זכרונו לברכה, מאמר **תעיתי כשה אובד** וכו' (לקוטי
מוהר"ן א', ר"ו), אמר לו שזה הענין הוא התבודדות שלו
בעתים הללו.

עמוד והתבונן על גודל ענוותנותו ופשיטותו, ותמימות
של עבודתו הקדושה, כל ימי חייו, שאף על פי שזכה למה
שזכה, אף על פי כן היו התפילה והתבודדות שלו בינו לבין
קונו ברוח נמוכה ולב נשבר כזה.

עוד שמעתי ממנו [מהרב רבי נתן] זכרונו לברכה,
שפעם אחת שאל אותו [את רבינו ז"ל] אחד מבני הנעורים
הקטנים: **איך להתבודד?** ולימד אותו לומר לפני ה' יתברך:
**רבונו של עולם, רחם עלי וכו' כי הייתכן שיעברו ימיי
בהבל כזה וכי בשביל כך נוצרתי - ובלשון אשכנז, כי היתכן
אז סע זאל מיר אזוי אוועק געהין דיא וועלט בין איך דען
פון דעסט וועגין באשאפען גיווארן, וכו'.**

אחר כך, באיזה עת, עמד זה האיש אחר כתלי רבינו
זכרונו לברכה, ושמע שרבינו זכרונו לברכה בעצמו, שפך
את לבו לפני ה' יתברך, בדבורים כאלו...
(חיי מוהר"ן - גייעטו וטרחתו בעבודת ה', רל"ט)

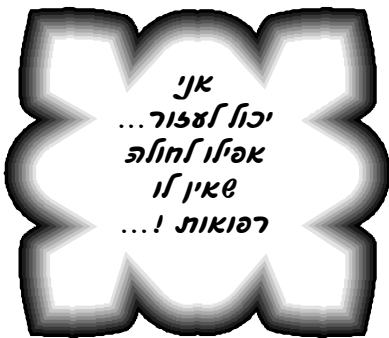
עצות

עיקר גדלתו של הקדוש ברוך הוא, שגם הרחוקים
ממנו יתברך מאד מאד, גם המה יתקרבו לעבודתו, ובוזה
נתייקר ונתעלה שמו יתברך, למעלה ולמטה.
על כן, אין לאדם לייאש את עצמו מלהתקרב לעבודת
ה', מחמת שנתרחק מאד מה' יתברך, על-ידי חטאיו
המְרַבִּים, אף שהרבה לעשות הרע, חס ושלום; כי אדרבא,
ממנו דייקא יתעלה וישתבח ויתגדל כבודו יתברך ביותר,
כנ"ל. אבל, עיקר התקרבות הרחוקים לה' יתברך, הוא על
ידי צדיקי הדור.

(לקוטי עצות - התחזקות, ב')

תפילה

על כן, באתי לפניך, ה' אלקי ואלקי אבותי, להפיל
תחנתי לפניך, מקצה הארץ אלך אקרא; שתרחם עלי
ברחמיך הרבים, על מרוחק ומגורש
כמוני, ותקרב אותי ברחמיך וחסדיך
העצומים, ותאמר לצרותי די.

**אני
יכול לעזור...
אפילו לחולה
שאין לו
רפואות!...**

ותתחיל מעתה, לקרבני ברחמיך
הרבים, כי זה עיקר גדלתך כשהמְרַחֲקִים
ביותר מתקרבים לעבודתך באמת, כאשר
גלית לנו על ידי חכמיך הקדושים.

ואם, אמנם, אני רחוק מאד ממך,
בתכלית הריחוק, **אל תעשה עמי כחטאי
ואל תדינני כמפעלי**, כי קרוב אתה
לרחוקים. כי הלא ממני דייקא, יתעלה
וישתבח ויתגדל שמך יתברך לעד ולנצח נצחים, על ידי
שתקרב מרוחק כמוני לשמך הגדול, כי זה עיקר גדלתך
כשהמרוחקים ביותר מתקרבים אלך באמת.

(לקוטי תפילות א', י')

צדיק

אפילו הצדיקים הגדולים, כל זמן שלא עמדו בנסיון
כראוי להם, עדיין יש להם לחוש אולי יש בהם עוד איזה
אחיזה מהבגדים הצואים.

אך, אחר כך, כשזוכין לעמוד בנסיונם כראוי, אז לא די
שזוכין להפשיט מעל עצמן הבגדים הצואים בשלימות,
וללבוש בגדים לבנים ונקיים, שזה בחינת מה שנאמר ביוסף
- **ויעזוב בגדו בידה** - ואחר כך, כתיב - **וילבש אותו בגדי
שש**, וכמאמר רבותינו ז"ל. אף גם שזוכין שיש להם כח
להפשיט הבגדים הצואים מתלמידיהם וחבריהם,
ולהלבישם בגדים נקיים,
בבחינת: **לכלם נתן
לאיש חליפות שמלות**,
הנאמר ביוסף אצל אחיו.
(אוצר היראה - צדיק, מ')

**אחי פיקר
פעלון שלק מפי' את
תורת פאאולה
אמור"ר מברסלב
א תשכח סיי' או.
בכל סניפי הדואר,
חשבון 7-2255-89**

שבת שלום
מוקדש לרפואת
אביב לאה בת אסתר